Europos Sąjungos
Taryba

Briuselis, 2016 m. gegužės 2 d.
(OR. en)

8535/16

Tarpinstitucinė byla:
2016/0124 (NLE)

SOC 214
EMPL 131
PECHE 150

PASIŪLYMAS

nuo:	Europos Komisijos generalinio sekretoriaus, kurio vardu pasirašo direktorius Jordi AYET PUIGARNAU
gavimo data:	2016 m. balandžio 29 d.
kam:	Europos Sąjungos Tarybos generaliniam sekretoriui Jeppe TRANHOLMUI-MIKKELSENUI
Komisijos dok. Nr.:	COM(2016) 235 final
Dalykas:	Pasiūlymas dėl TARYBOS DIREKTYVOS, kuria įgyvendinamas 2012 m. gegužės 21 d. (su 2013 m. gegužės 8 d. pakeitimais) Europos Sąjungos žemės ūkio kooperatyvų konfederacijos (COGECA), Europos transporto darbuotojų federacijos (ETF) ir Nacionalinių žvejybos įmonių organizacijų Europos Sąjungos asociacija (EUROPÊCHE) susitarimas dėl 2007 m. Tarptautinės darbo organizacijos konvencijos dėl darbo žvejybos sektoriuje įgyvendinimo

Delegacijoms pridedamas dokumentas COM(2016) 235 final.

Pridedama: COM(2016) 235 final

EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2016 04 29
COM(2016) 235 final

2016/0124 (NLE)

Pasiūlymas

TARYBOS DIREKTYVA

kuria įgyvendinamas 2012 m. gegužės 21 d. (su 2013 m. gegužės 8 d. pakeitimais) Europos Sąjungos žemės ūkio kooperatyvų konfederacijos (COGECA), Europos transporto darbuotojų federacijos (ETF) ir Nacionalinių žvejybos įmonių organizacijų Europos Sąjungos asociacija (EUROPÊCHE) susitarimas dėl 2007 m. Tarptautinės darbo organizacijos konvencijos dėl darbo žvejybos sektoriuje įgyvendinimo

(Tekstas svarbus EEE)

{SWD(2016) 143 final}
{SWD(2016) 144 final}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

• Pasiūlymo pagrindas ir tikslai

2002 m. Tarptautinė darbo organizacija (TDO), siekdama pasaulio mastu užtikrinti tinkamą žvejų apsaugą, pradėjo atitinkamo masto diskusijas dėl žvejybos sektoriui skirtų atnaujintų išsamių tarptautinių standartų. Diskusijos buvo baigtos 2007 m. priėmus Konvenciją dėl darbo žvejybos sektoriuje[1]. Iki šiol Konvenciją ratifikavo tik viena ES valstybė narė – Prancūzija[2].

2007 m. Komisija pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 154 straipsnį pradėjo pirmąjį konsultacijų su ES socialiniais partneriais etapą, per kurį juos pakvietė „išnagrinėti galimybes imtis bendros iniciatyvos naujosios TDO 2007 m. darbo žvejybos sektoriuje konvencijos nuostatoms taikyti“[3]. 2009 m. prasidėjo Europos Sąjungos žemės ūkio kooperatyvų konfederacijos (COGECA), Europos transporto darbuotojų federacijos (ETF) ir Nacionalinių žvejybos įmonių organizacijų Europos Sąjungos asociacijos („Europêche“) derybos. 2012 m. gegužės 21 d. buvo sudarytas Susitarimas; jis iš dalies pakeistas 2013 m. gegužės 8 d. 2013 m. gegužės 10 d. ES socialiniai partneriai paprašė Komisijos, remiantis SESV 155 straipsnio 2 dalimi, jų Susitarimą įgyvendinti Tarybos sprendimu.

Šio pasiūlymo tikslas – įgyvendinti COGECA, ETF ir „Europêche“ susitarimą dėl 2007 m. TDO Konvencijos dėl darbo žvejybos sektoriuje įgyvendinimo (toliau – Susitarimas).

Šiuo pasiūlymu nustatydama konsoliduotą teisinį pagrindą, kuris būtų tinkamas darbo jūrų žvejybos sektoriuje sąlygoms reglamentuoti, Komisija siekia pagerinti žvejų, dirbančių su ES valstybių narių vėliavomis plaukiojančiuose laivuose, darbo ir gyvenimo sąlygas.

• Derėjimas su galiojančiomis šios politikos srities nuostatomis

Ši iniciatyva atitinka Komisijos prioritetą siekti integruotesnės ir teisingesnės bendrosios rinkos, visų pirma socialiniu aspektu. Ji dera su Komisijos pastangomis suformuoti sąžiningą ir iš tiesų europinę darbo rinką, kurioje darbuotojai turėtų tinkamą apsaugą ir tvarias darbo vietas[4]. Iniciatyva apima darbuotojų saugos, sveikatos apsaugos, darbo laiko ir socialinės apsaugos, taip pat su darbo sutartimi susijusių teisių klausimus.

ES teisės nuostatos, susijusios su žvejų gyvenimo ir darbo sąlygomis, nustatytos keliose teisinėse priemonėse, visų pirma ES darbo teisės direktyvose ir darbuotojų saugą ir sveikatą reglamentuojančiuose ES teisės aktuose. Į ES teisės aktus neįtrauktiems klausimams, tokiems kaip teisė į gydymą krante ir teisė į repatriaciją, taip pat susijusiems su medicinos pažyma, kuria patvirtinamas žvejų tinkamumas dirbti, ES valstybės narės taiko labai skirtingus standartus.

---

1 http://www.ilo.org/dyn/normlex/en/f?p=NORMLEXPUB:12100:0::NO::P12100_ILO_CODE:C188.

2 Prancūzija Konvenciją ratifikavo 2015 m. spalio mėn. Europos ekonominės erdvės narė Norvegija Konvenciją ratifikavo 2016 m. sausio mėn.

3 COM(2007) 591 galutinis.

4 Komisijos Pirmininko J.-C. Junckerio pranešimas apie Sąjungos padėtį, padarytas Europos Parlamente 2015 m. rugsėjo 9 d.

- **Derėjimas su kitomis Sąjungos politikos sritimis**

Šiuo metu vyksta ES darbuotojų saugos ir sveikatos srities *acquis ex post* vertinimas, todėl keli svarbūs klausimai, susiję su ES teisės aktų peržiūra, būtent su būsimos ES darbuotojų saugos ir sveikatos srities reguliavimo sistemos nuostatų nauja struktūra ir tiksliu turiniu, dar tebesprendžiami. Vykstant parengiamajam darbui suinteresuotieji subjektai nurodė, kad jūrų ir žuvininkystės sektoriui taikomas dabartines darbuotojų saugos ir sveikatos nuostatas reikia suderinti su naujausiomis TDO konvencijomis, kaip antai 2007 m. TDO Konvencija dėl darbo žvejybos sektoriuje. Akivaizdu, kad Susitarimu papildomas ir su Konvencija suderinamas dabartinis ES darbuotojų saugos ir sveikatos srities *acquis*. Į Susitarimą reikės atsižvelgti ateityje peržiūrint ES darbuotojų saugos ir sveikatos srities sistemą.

Žvejų gyvenimo ir darbo sąlygas ES taip pat padeda gerinti įgyvendindama bendrą žuvininkystės politiką (BŽP)[5], kurios tikslas – užtikrinti, kad vykdant žuvininkystės ir akvakultūros veiklą būtų prisidedama prie ilgalaikio aplinkosauginio, ekonominio ir socialinio tvarumo. Iš tiesų, sveiki žuvų ištekliai yra naudingi žvejams. Tvariai valdant išteklius padidės ES žuvininkystės sektoriaus konkurencingumas ir bus sukurta naujų darbo vietų.

BŽP tikslus skatinama įgyvendinti ir tarptautiniu mastu, užtikrinant, kad ne ES vandenyse vykdoma ES žvejybos veikla būtų grindžiama tais pačiais principais ir standartais, kokie taikomi pagal ES teisę, ir skatinant ES ir trečiųjų šalių veiklos vykdytojams sudaryti vienodas veiklos sąlygas. Tuo tikslu ES aktyviai stengiasi vadovauti regioninių ir tarptautinių žuvininkystės organizacijų veiklos rezultatų gerinimo procesui, kad jos galėtų geriau išsaugoti ir valdyti jų kompetencijai priklausančius gyvuosius jūrų išteklius ir, be kita ko, kovoti su neteisėta, nedeklaruojama ir nereglamentuojama (NNN) žvejyba[6].

Žemi sveikatos ir saugos standartai ir prastos darbo sąlygos ir skatina NNN žvejybą, ir yra vieni iš jos padarinių. Viena vertus, veiklos vykdytojai gali nuspręsti imtis NNN žvejybos veiklos dėl mažesnių sąnaudų, susijusių su ribotais sveikatos ir saugos patikrinimais ir kita darbo sąlygų kontrole. Kita vertus, NNN žvejybos veiklą vykdančių laivų darbuotojai gali būti labiau išnaudojami, nes nelegalią veiklą vykdančiuose laivuose nėra galimybių užtikrinti deramas darbo sąlygas. Tikimasi, kad pagerinus socialinę žvejų padėtį sumažės piktnaudžiavimo pavojus ir padidės vertimosi NNN žvejybos veikla sąnaudos, todėl tokia žvejyba taps mažiau patraukli. Todėl pasaulio mastu visapusiškai įgyvendinus TDO konvencijas pagerėtų žvejų darbo sąlygos ir sumažėtų NNN žvejybos atvejų. Socialinių partnerių susitarimą dėl TDO konvencijos dėl darbo žvejybos sektoriuje įtraukusi į ES teisės aktus, ES įgis tvirtesnę poziciją skatindama jo įgyvendinimą viso pasaulio šalyse partnerėse.

---

5 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos Reglamentas (ES) Nr. 1380/2013 dėl bendros žuvininkystės politikos, kuriuo iš dalies keičiami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1954/2003 ir (EB) Nr. 1224/2009 bei panaikinami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 2371/2002 ir (EB) Nr. 639/2004 bei Tarybos sprendimas 2004/585/EB, OL L 354, 2013 12 28, p. 22–61.

6 2008 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1005/2008, nustatantis Bendrijos sistemą, kuria siekiama užkirsti kelią neteisėtai, nedeklaruojamai ir nereglamentuojamai žvejybai, atgrasyti nuo jos ir ją panaikinti, iš dalies keičiantis reglamentus (EEB) Nr. 2847/93, (EB) Nr. 1936/2001 ir (EB) Nr. 601/2004 bei panaikinantis reglamentus (EB) Nr. 1093/94 ir (EB) Nr. 1447/1999, OL L 286, 2008 10 29, p. 1–32.

2. TEISINIS PAGRINDAS, SUBSIDIARUMO IR PROPORCINGUMO PRINCIPAI

• Teisinis pagrindas

SESV 155 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad „Sąjungos lygmeniu sudaryti susitarimai yra įgyvendinami pagal administracijai ir darbuotojams bei valstybėms narėms būdingą ir nusistovėjusią tvarką arba dėl tų reikalų, kuriems taikomas 153 straipsnis, juos pasirašiusioms šalims bendrai paprašius remiantis Komisijos pasiūlymu priimtu Tarybos sprendimu. Apie tai pranešama Europos Parlamentui“.

COGECA, ETF ir „Europêche“ sudaryto susitarimo tikslas, kaip numatyta SESV 153 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose, yra gerinti jūrų žvejybos laivų darbuotojų darbo ir gyvenimo sąlygas, susijusias su būtinaisiais darbui laivuose keliamais reikalavimais, paslaugų, apgyvendinimo ir maitinimo sąlygomis, darbuotojų sauga, sveikatos apsauga ir medicinine priežiūra. Todėl 155 straipsnio 2 dalis yra tinkamas Komisijos pasiūlymo teisinis pagrindas.

• Subsidiarumo principas

Poreikis imtis ES masto veiksmų pateisinamas tuo, kad jūrų žvejybos sektorius – tai tarpvalstybinis visame pasaulyje veiklą vykdantis sektorius. Žvejybos laivai plaukioja su skirtingų ES valstybių narių vėliavomis ir vykdo veiklą už atitinkamos ES valstybės narės teritorinių jūrų ribų, kitų valstybių narių jurisdikcijai priklausančiuose vandenyse ir tarptautiniuose vandenyse. ES tolimojo plaukiojimo žvejybos laivynas vykdo veiklą tarptautiniuose vandenyse (atviroje jūroje) ir pagal dvišalius susitarimus su ES nepriklausančiomis šalimis.

Taryba priėmė sprendimą įgalioti ES valstybes nares ratifikuoti TDO konvenciją Nr. 188[7], tačiau ratifikacijos procesas vyksta labai lėtai. Konvenciją ratifikavus tik kelioms valstybėms narėms, Europos Sąjungoje žvejams nebūtų užtikrintas panašus deramų gyvenimo ir darbo sąlygų lygis ir vienodos konkurencijos tarp ES valstybių narių sąlygos. Todėl skirtingi standartai ir toliau būtų taikomi, visų pirma tokiems į ES teisės aktus dar neįtrauktiems klausimams, kaip žvejų medicinos pažymos, teisė į repatriaciją ir gydymas krante. Žvejų darbo sąlygos Europos Sąjungoje ir toliau skirtųsi. Be to, Konvenciją ratifikavusios ir neratifikavusios valstybės narės atsidurtų skirtingoje konkurencinėje padėtyje. Siūloma direktyva, kurioje atsižvelgiama į konkrečias sektoriaus darbo sąlygas, grindžiama galiojančiais tarptautiniais ir ES standartais. Pagal ją visose ES valstybėse narėse vienodai perkėlus 2007 m. TDO Konvencijos dėl darbo žvejybos sektoriuje, į kurią direktyvoje daroma nuoroda, standartus ir jiems vienu metu įsigaliojus, užtikrinamas panašus deramų gyvenimo ir darbo sąlygų lygis ir vienodos konkurencijos tarp ES valstybių narių sąlygos. Direktyva padeda žvejų padėtį suderinti su kitų jūrinių profesijų atstovų padėtimi[8].

---

[7] 2010 m. birželio 7 d. Tarybos sprendimas, kuriuo valstybės narės įgaliojamos Europos Sąjungos interesų labui ratifikuoti 2007 m. Tarptautinės darbo organizacijos Darbo žvejybos sektoriuje konvenciją (Konvenciją Nr. 188), OL L 145, 2010 6 11, p. 12–12.

[8] ES teisėje tokia teisinė sistema jau taikoma jūrininkams; ji nustatyta 2009 m. vasario 16 d. Tarybos direktyvoje 2009/13/EB, įgyvendinančioje Europos bendrijos laivų savininkų asociacijų (ECSA) ir Europos transporto darbuotojų federacijos (ETF) sudarytą susitarimą dėl 2006 m. Konvencijos dėl darbo jūrų laivyboje ir iš dalies keičiančioje Direktyvą 1999/63/EB, OL L124, 2009 5 20, p. 30–50.

- **Proporcingumo principas**

Siūloma direktyva atitinka proporcingumo reikalavimą, nes ja imamasi tolesnių veiksmų siekiant įgyvendinti nustatytus tikslus: pagerinti darbuotojų gyvenimo ir darbo sąlygas ir nustatyti būtinuosius standartus apimančią nuoseklią teisinę sistemą. Ja griežtai tesiekiama į ES teisę perkelti 2007 m. TDO Konvencijoje dėl darbo žvejybos sektoriuje nustatytus atnaujintus standartus. Ši iniciatyva grindžiama sektoriaus darbdavių ir darbuotojų atstovų sudarytu Susitarimu.

Pagal ją ES valstybėms narėms paliekama galimybė rinktis darbuotojams taikyti siūlomus arba nustatyti palankesnius standartus ir lanksčiai atsižvelgti į konkrečius su jų nacionaline padėtimis susijusias ypatumus. Taigi, pasiūlymu leidžiama lanksčiai rinktis konkrečias įgyvendinimo priemones.

- **Pasirinkta priemonė**

Pasirinkta priemonė – direktyva. SESV 155 straipsnio 2 dalyje terminas „sprendimas“ vartojamas bendrąja prasme, kad būtų galima teisėkūros priemonę pasirinkti pagal SESV 288 straipsnį. Komisija savo nuožiūra siūlo tinkamiausią iš tame straipsnyje nurodytų trijų privalomų priemonių (reglamentą, direktyvą arba sprendimą).

SESV 296 straipsnyje teigiama, kad *„jei Sutartyse nenurodomas priimamo akto tipas, institucijos, laikydamosi taikomų procedūrų ir proporcingumo principo jį pasirenka kiekvienu atveju“*.

Šiuo atveju, atsižvelgiant į Socialinių partnerių susitarimo tipą ir turinį, aišku, kad jį geriausia taikyti nuostatomis, kurias valstybės narės ir (arba) socialiniai partneriai perkeltų į valstybių narių nacionalinę teisę. Todėl tinkamiausia priemonė yra Tarybos direktyva. Komisija taip pat mano, kad Susitarimas turėtų būti ne įtrauktas į pasiūlymą, bet pridėtas prie jo.

3. *EX POST* VERTINIMO, KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

- **Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis**

SESV 155 straipsnio 1 dalyje numatoma, kad socialiniai partneriai, jei nori, gali ES lygmeniu užmegzti sutartinius santykius, taip pat sudaryti susitarimus. SESV nereikalaujama, kad jie iš anksto konsultuotųsi su kitomis šalimis. Atsižvelgiant į proceso skaidrumą ir socialiniams partneriams SESV 155 straipsniu patikėtą vaidmenį, papildomų viešų konsultacijų nesurengta[9].

- **Tiriamųjų duomenų rinkimas ir naudojimas**

Siekiant patvirtinti Susitarimo sąnaudų ir naudos vertinimą, buvo užsakytas nepriklausomas tyrimas[10]. Konsultantai nustatė susijusias institucijas ir socialinius partnerius visose valstybėse narėse ir paprašė pateikti informacijos apie nacionalinės teisės aktus dėl gyvenimo

[9] http://ec.europa.eu/smart-regulation/guidelines/tool_7_en.htm.

[10] Bendrovė „ICF International“, *Study on Costs and Benefits of a Council Decision implementing the European sectoral social partners' Agreement concerning the implementation of the Work in Fishing Convention, 2007 of the ILO* („Tarybos sprendimo, kuriuo įgyvendinamas Europos sektoriaus Socialinių partnerių susitarimas dėl 2007 m. TDO Konvencijos dėl darbo žvejybos sektoriuje įgyvendinimo, sąnaudų ir naudos tyrimas“), 2015 m. gruodžio mėn.

ir darbo sąlygų jūrų žvejybos sektoriuje ir nurodyti, kokio poveikio jie tikisi įgyvendinus Susitarimą.

- **Proporcingas poveikio vertinimas**

Kad Komisijos narių kolegija galėtų priimti pakankama informacija pagrįstą sprendimą, Komisijos tarnybos pagal Geresnio reglamentavimo gaires[11] parengė proporcingą poveikio vertinimą, kuriame, be kita ko, pateikiamas Susitarimą pasirašiusiųjų šalių reprezentatyvumo vertinimas ir Susitarimo nuostatų teisėtumas ES teisinės sistemos atžvilgiu.

- *ES socialinių partnerių reprezentatyvumas*

Vertindama ES socialinių partnerių prašymą jų Susitarimą pagal SESV 155 straipsnį įtraukti į ES teisę, Komisija atsižvelgia į socialinių partnerių reprezentatyvumą ir įgaliojimus su Susitarimu susijusioje srityje. Taip užtikrinama, kad prašymas atitiktų SESV nuostatas, o Susitarimui plačiai pritartų tie, kuriems jis iš tiesų bus taikomas.

Pagal 1998 m. gegužės 20 d. Komisijos sprendimo 98/500/EB 1 straipsnį Europos lygmens socialiniai partneriai turėtų atitikti šiuos kriterijus: *„a) [būti susiję]su konkrečiais sektoriais ar kategorijoms bei [būti suburti] Europos lygiu;*

b) [juos turi sudaryti] organizacijos, kurios pačios yra sudėtinė ir pripažinta valstybių narių socialinių partnerių struktūrų dalis, turinčios gebėjimų derėtis dėl susitarimų ir atstovaujančios kelioms valstybėms narėms; ir

c) [jie turi turėti] atitinkamas struktūras aktyviam jų dalyvavimui [(sektorių) dialogo] komitetų veikloje užtikrinti.“

Šios sąlygos turi būti tenkinamos tuo metu, kai pasirašomas Susitarimas. Tuo metu Kroatija dar nebuvo ES narė. Siekdamas įvertinti ES socialinių partnerių reprezentatyvumą, 2012 m. Europos gyvenimo ir darbo sąlygų gerinimo fondas („Eurofound“) atliko tyrimą.

Susitarimas susijęs su darbo jūrų žvejybos sektoriuje sąlygomis ir atitinka su sektoriumi susijusius Jūrų žuvininkystės sektoriaus socialinio dialogo komiteto veiklos apribojimus. Todėl nurodoma, kad Komiteto veiklos sritis ir Susitarimo taikymo sritis yra tapačios. Komiteto darbe dalyvaujantys darbdavius atstovaujantys socialiniai partneriai yra „Europêche“ ir COGECA, o darbuotojus atstovaujantis socialinis partneris – ETF.

2012 m. „Eurofound“ reprezentatyvumo tyrime nurodyta, kad „Europêche“ narių yra 11 ES valstybių narių[12]. Dvi darbdavių organizacijos (veikiančios LV ir LT) turi stebėtojo statusą.

COGECA atstovauja bendriems ir konkretiems Europos žemės ūkio, miškininkystės, žuvininkystės ir žemės ūkio maisto produktų kooperatyvų interesams. Jo narių, kurių veikla susijusi su jūrų žvejyba, yra 11 valstybių narių[13]. Atsižvelgiant į narystę abiejų socialinių partnerių – COGECA ir „Europêche“ – organizacijose, Komitete iš viso atstovaujama 16 valstybių narių darbdaviams.

---

11 SWD(2015) 111 *final*.

12 BE, DE, DK, ES, FR, EL, IT, NL, PL, SE ir UK.

13 CY, DE, EE, ES, FR, EL, IE, IT, MT, NL ir SI.

Darbuotojus atstovaujančio ETF narių, kurių veikla susijusi su jūrų žvejyba, yra 11 valstybių narių[14]. Taigi neatstovaujama 11 valstybių narių[15] žvejams. Tačiau pagal sektoriaus įdarbinimo rodiklius daugelyje iš šių šalių darbuotojų skaičius svyruoja apie 1 000, o didžiojoje šių šalių dalyje įdarbinimo lygis yra gerokai mažesnis. Airijoje, Graikijoje, Rumunijoje ir Švedijoje yra daugiau kaip 1 000 žvejų, tačiau labai didelė jų dalis dirba savarankiškai.

Taigi, išskyrus Portugaliją ir Rumuniją (šios šalies jūrų žvejybos sektorius yra palyginti mažas), valstybių narių, kurių jūrų žvejybos sektoriuose veikiančioms darbdavių organizacijoms Europos lygmeniu nebūtų atstovaujama, nėra. Vykstant ES socialiniam dialogui, atstovaujama aštuonioms valstybėms narėms, kuriose bendras darbo vietų skaičius sudaro 84 proc. sektoriaus darbo vietų, o etato ekvivalentų skaičius – 87 proc. sektoriaus etato ekvivalentų. Todėl galima daryti išvadą, kad Susitarimą pasirašę socialiniai partneriai atstovauja sektoriui ir todėl gali prašyti Komisijos jį įgyvendinti pagal SESV 155 straipsnį.

- *Nuostatų teisėtumas*

Komisija patikrino Susitarimo teisėtumą. Atidžiai išnagrinėjusi kiekvieną nuostatą, ji nenustatė, kad kuri nors iš jų prieštarautų ES teisei. Įpareigojimai valstybėms narėms būtų nustatomi ne tiesiogiai Socialinių partnerių susitarimu, o jį įgyvendinant Tarybos sprendimu, t. y. direktyva. Susitarimo taikymo sritis ir turinys atitinka SESV 153 straipsnio 1 dalyje išvardytas sritis. Išplečiant kai kurių Susitarimo nuostatų aprėptį, kad jos būtų taikomos savarankiškai dirbantiems asmenims, 153 straipsnio 1 dalies a punktui neprieštaraujama, nes galutinis tikslas ir nuostatų aprėpties praplėtimo, į jas įtraukiant savarankiškai dirbančius asmenis, sąlyga yra apsaugoti tame pačiame laive dirbančių darbuotojų sveikatą ir saugą. Taip jau yra praplėsta šiam sektoriui taikomų ES darbuotojų apsaugos ir sveikatos srities *acquis* nuostatų aprėptis. Susitarimo 3 straipsnio 3 dalyje nustatytas draudimas bloginti sąlygas, todėl užtikrinamas esamas darbuotojų apsaugos lygis. Susitarimo 4 straipsnyje teigiama, kad jis neturi poveikio jokiam įstatymui, sprendimui ar papročiui arba jokiam žvejybos laivų savininkų ir žvejų susitarimui, kuriuo užtikrinamos palankesnės sąlygos nei nustatytosios Susitarime.

- *Politikos galimybės ir sąnaudų ir naudos vertinimas*

Susitarimą pasirašiusių šalių prašymą Susitarimą įgyvendinti teisėkūros procedūra priimtu aktu Komisija gali tik priimti arba atmesti. Ji Susitarimo teksto keisti negali. Ji negali ES lygmens socialinių partnerių prašyti savo Susitarimą įgyvendinti savarankiškai, nes pagal SESV 155 straipsnio 2 dalį tai yra socialinių partnerių prerogatyva.

Todėl Komisija gali apsvarstyti tik vieną politikos galimybę. Ši politikos galimybė (t. y. Susitarime nustatytos priemonės) įvertinta ir su bazinio lygio scenarijumi (t. y. galimybe nesiimti kitų ES lygmens veiksmų) palyginta atliekant proporcingą poveikio vertinimą; šis poveikio vertinimas pridedamas prie pasiūlymo.

Tyrimo rezultatai rodo, kad didelio sąnaudų padidėjimo apskritai nesitikima. Sąnaudos įvairiose valstybėse narėse skiriasi, priklausomai nuo to, kiek tų valstybių narių nacionalinės teisės aktai jau atitinka Susitarimo nuostatas. Kai kurios sąnaudos bus vienkartinės (pvz., susijusios su Susitarimo perkėlimu į nacionalinės teisės aktus), o kai kurios periodinės (pvz.,

[14] BE, BG, DE, DK, ES, FR, IT, NL, PL, PT ir UK.

[15] CY, EE, EL, IE, FI, LV, LT, MT, RO, SE, SI.

sąnaudos, susijusios su medicinos pažymomis, kurias reikės periodiškai atnaujinti, repatriacijos išlaidos ir pan.).

Valstybių narių, kuriose daugelio Susitarimo nuostatų jau laikomasi, sąnaudos bus ribotos. Valstybių narių, kurios turės pakeisti kai kuriuos savo nacionalinės teisės aktų aspektus, susijusius su tokiais klausimais, kaip medicinos pažymos, teisė į repatriaciją ir rizikos vertinimas, sąnaudos, tenkančios vienam darbuotojui arba vienai įmonei, apskritai bus proporcingos siektinam tikslui. Apskaičiuota, kad bendros su repatriacija, medicinos pažymomis ir rizikos vertinimu susijusios sąnaudos sudarys nuo 1,3 iki 8 mln. EUR. Atsižvelgiant į metinę sektoriaus apyvartą, kuri yra 6,9 mlrd. EUR, sąnaudos sudarytų ne daugiau kaip 0,11 proc. bendros sektoriaus apyvartos.

Įgyvendinus Susitarimą jūrų žvejybos sektoriuje pagerės gyvenimo ir darbo sąlygos, susijusio su darbo laiku, būtinuoju įdarbinimo amžiumi, medicinos pažymomis, rizikos vertinimu, apgyvendinimu, maistu bei vandeniu ir gydymu laivuose. Be to, jame nustačius visai ES taikomus būtinuosius standartus, Sąjungoje sektoriui bus sudarytos vienodos veiklos sąlygos.

Sumažinus nelaimingų atsitikimų bei sužalojimų darbe ir profesinių ligų lygį, darbdaviams naudos teiks didesnis našumas, mažesnės išlaidos kompensacijoms ir mažesnė darbuotojų kaita. Darbuotojams Susitarimas bus naudingas tuo, kad sumažės nelaimingų atsitikimų ir (arba) ligų pavojus. Taip sumažės pavojus prarasti darbingumą. Be to, jie turės galimybę ilgiau pasilikti sektoriuje. Susitarimas padės į sektorių pritraukti daugiau jaunų ir kvalifikuotų darbuotojų.

Nacionalinėms valdžios institucijoms Susitarimas bus naudingas tuo, kad sumažės socialinės apsaugos ir sveikatos priežiūros išlaidos. Bendra darbuotojų, darbdavių ir nacionalinių valdžios institucijų per penkerių metų laikotarpį gausima nauda įvertinta nuo 1,2 iki 19,7 mln. EUR.

Palyginus politikos galimybes ir atlikus sąnaudų ir naudos analizę galima daryti išvadą, kad apskritai Susitarimas padeda racionaliomis sąnaudomis įgyvendinti nustatytus tikslus, o jo įgyvendinimas priimant direktyvą yra tinkamas.

- **Reglamentavimo tinkamumas ir supaprastinimas**

Beveik 90 proc. jūrų žvejybos sektoriaus įmonių yra labai mažos įmonės, turinčios tik vieną laivą. Remiantis turimais duomenimis, galima daryti prielaidą, kad didelę dalį tų laivų valdo savininkai arba kapitonai, o juose dirba vienas ar du kiti savarankiškai dirbantys asmenys ar samdomi darbuotojai. Susitarimas laivų valdytojams savininkams netaikomas, nes jie laikomi savarankiškai dirbančiais asmenimis.

Dėl specifinės jūrų žvejybos sektoriaus struktūros Susitarimo poveikį daugiausia pajus labai mažos įmonės, kuriose dirba samdomi darbuotojai arba kartu su jais dirba savarankiškai dirbantys asmenys. Tačiau nepanašu, kad tų įmonių konkurencingumas, palyginti su dabartine padėtimi, nukentės. ES lygmeniu nustačius būtinuosius standartus, bus labiau suvienodintos veiklos sąlygos, todėl konkurencinė padėtis pagerės. Sudarius geresnes darbo sąlygas padidės našumas, sumažės išlaidos kompensacijoms profesinių ligų, sužalojimų ar nelaimingų atsitikimų darbe atveju ir sumažės darbuotojų kaita.

Be to, Susitarime numatyta, kad valstybės narės Susitarimą tam tikrų kategorijų žvejams ar laivams gali palaipsniui pradėti taikyti per penkerių metų laikotarpį.

- **Pagrindinės teisės**

Šio pasiūlymo tikslai dera su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija, visų pirma su teisėmis, kurios saugomos pagal 20 straipsnį (Lygybė prieš įstatymą), 31 straipsnį (Tinkamos ir teisingos darbo sąlygos) ir 32 straipsnį (Vaikų darbo uždraudimas ir jaunų žmonių apsauga darbe).

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Pasiūlymas ES biudžetui poveikio neturi.

5. KITI ELEMENTAI

- **Įgyvendinimo planai ir stebėsena, vertinimas ir ataskaitų teikimo tvarka**

Nepažeidžiant Susitarimo nuostatų dėl pasirašiusių šalių tolesnių veiksmų ir jo peržiūros, Europos Komisija, Europos lygmeniu pasikonsultavusi su vadovais ir darbuotojais, stebės, kaip įgyvendinama Direktyva, kuria įgyvendinamas Susitarimas. Europos Komisija įvertins Direktyvą po penkerių metų nuo jos įsigaliojimo.

- **Aiškinamieji dokumentai**

Valstybės narės privalo Komisijai nusiųsti nacionalinės teisės nuostatų, kuriomis Direktyva perkeliama į nacionalinę teisę, tekstą, taip pat tų nuostatų ir Direktyvos atitikties lentelę. Direktyvoje aptariama daug aspektų, susijusių su žvejų gyvenimo ir darbo sąlygomis, kaip antai darbo laikas, būtinasis amžius, darbo sutarties turinys, profesinė sauga ir sveikata, žvejų medicininės pažymos ir personalo komplektavimo reikalavimai. Dėl šios priežasties valstybių narių nacionalinės teisės aktus, susijusius su pasiūlyme aptariamais klausimais, paprastai sudaro nemažai įvairių teisės aktų tekstų (darbo kodeksai, sveikatą ir saugą reglamentuojantys teisės aktai, konkretiems sektoriams skirtos nebaigtinės nuostatos), o juos reikės vertinti ir aiškinti sistemingai.

Pasiūlyme taip pat yra elementų, kurie iki šiol nebuvo sureguliuoti ES teisės aktais, pvz., medicininė pažyma, tikslūs maisto ir vandens kokybės duomenys, taip pat konkrečios nuostatos dėl apgyvendinimo žvejybos laivuose. Siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi pasiūlymu nustatytų būtiniausių reikalavimų, reikalinga nedviprasmiška informacija apie šių naujų nuostatų perkėlimą į nacionalinę teisę ir atitinkamus sprendimus. Taip Komisija galės užtikrinti, kad bus įgyvendinti direktyvoje nustatyti reikalavimai, kuriais siekiama užtikrinti darbuotojų saugą ir sveikatą, sudaryti lankstesnes sąlygas įmonėms ir skatinti sąžiningą įmonių konkurenciją.

Apskaičiuota papildoma administracinė našta teikiant aiškinamuosius dokumentus nėra neproporcinga (tai daroma vieną kartą ir į tai neprivalėtų įsitraukti daug organizacijų). Aiškinamuosius dokumentus valstybės narės gali parengti veiksmingiau.

Atsižvelgiant į tai, siūloma nustatyti, kad valstybės narės praneštų Komisijai apie savo taikomas perkėlimo į nacionalinę teisę priemones pateikdamos vieną ar kelis dokumentus, kuriuose būtų paaiškintos Direktyvos sudėtinių dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos.

- **Europos ekonominė erdvė**

Siūlomas teisės aktas susijęs su EEE, todėl turėtų būti jai taikomas.

- **Išsamus konkrečių pasiūlymo nuostatų paaiškinimas**

Pasiūlymo struktūra:

1 straipsnis

Šiuo straipsniu nustatoma, kad socialinių partnerių susitarimas yra privalomas, o toks ir yra pagal SESV 155 straipsnio 2 dalį priimamo Tarybos sprendimo tikslas.

2 straipsnis

2 straipsnyje teigiama, kad direktyva nustatomi tik būtiniausi reikalavimai ir valstybės narės gali savo nuožiūra priimti atitinkamoje srityje darbuotojams palankesnes priemones. Taip siekiama aiškiai įtvirtinti iki tol galiojusį darbuotojų apsaugos lygį ir užtikrinti, kad būtų taikomi tik palankiausi darbuotojų apsaugos standartai.

3–6 straipsniai

3–6 straipsniuose išdėstytos įprastinės nuostatos dėl perkėlimo į valstybių narių nacionalinę teisę, įskaitant įpareigojimą numatyti veiksmingas, proporcingas ir atgrasomas sankcijas. 5 straipsnyje nustatyta prievolė teikti ataskaitas. 5 straipsnyje nustatytas tikslas – stebėti direktyvos įgyvendinimą ir taikymą, atsižvelgiant į gyvenimo ir darbo šiame sektoriuje sąlygas valstybėse narėse ir atlikti vertinimą. Vertinant bus nagrinėjami duomenys apie nelaimingus atsitikimus, profesines traumas ir sveikatos problemas šiame sektoriuje.
6 straipsnyje nurodyta Direktyvos įsigaliojimo data. 7 straipsnyje nurodyti adresatai.

Išsamus pasiūlymo priedo nuostatų paaiškinimas

1 straipsnis (Apibrėžtys)

Pateikiamos šios Susitarime vartojamų terminų apibrėžtys: a) žvejybos operacija, b) komercinė žvejyba, c) kompetentinga institucija, d) konsultacijos, e) žvejybos laivo savininkas arba savininkas, f) žvejys, g) žvejo darbo sutartis, h) žvejybos laivas arba laivas, i) ilgis, j) ilgis tarp statmenų, k) kapitonas, l) samdos ir įdarbinimo tarnybos ir m) privati įdarbinimo agentūra. 2 dalyje nustatomos visų šių Susitarime vartojamų terminų reikšmės.

2 straipsnis (Taikymo sritis)

2 straipsnyje nustatyta, kad Susitarimas taikomas visiems žvejams, dirbantiems žvejybos laive, kuriame vykdoma komercinės žvejybos operacijos ir kuris yra registruotas ES valstybėje narėje arba plaukioja su tokios valstybės vėliava. Siekiant užtikrinti bendrą tame pačiame laive esančių darbuotojų saugumą ir sveikatą, Susitarimas taip pat taikomas tame pačiame laive savarankiškai dirbantiems žvejams. Savarankiškai dirbančių asmenų įtraukimas į taikymo sritį atitinka galiojančius ES teisės aktus. 2 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad, kilus abejonių, ar laive vykdoma komercinė žvejyba, šį klausimą po konsultacijų sprendžia kompetentinga institucija. 2 straipsnio 3 dalyje nurodyta, kad pasikonsultavusios valstybės narės gali nuspręsti, kad mažesnio kaip 24 metrų ilgio laivuose dirbantiems žvejams taip pat

visiškai ar iš dalies taikoma apsauga, šiuo susitarimu nustatyta žvejams, dirbantiems 24 metrų ir ilgesniuose laivuose.

3 straipsnis (Susitarimo taikymas)

Šio straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad, jei taikant Susitarimą kyla rimtų problemų, susijusių su konkrečiomis žvejų tarnybos sąlygomis ar atitinkamomis žvejybos laivų operacijomis, valstybė narė, remdamasi objektyviais pagrindais, pasikonsultavusi gali nuspręsti netaikyti Susitarimo reikalavimų ar tam tikrų jo nuostatų konkrečių kategorijų žvejams ar žvejybos laivams. Šio straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad, jei tam tikrų kategorijų žvejams arba žvejybos laivams daroma išimtis pagal 1 dalį, kompetentinga institucija turi palaipsniui imti taikyti šio susitarimo reikalavimus visų kategorijų žvejams ar žvejybos laivams ir užbaigti šį procesą ne vėliau kaip per 5 metus nuo Susitarimo įsigaliojimo. 3 dalyje nustatytas draudimas apsaugą silpninti.

4 straipsnis (Palankesnių sąlygų principas)

Šiame straipsnyje išdėstytas palankesnių nuostatų principas, pagal kurį Susitarimo nuostatos negali daryti poveikio jokiam įstatymui, sprendimui ar papročiui, arba jokiam žvejybos laivų savininkų ir žvejų susitarimui, kuriuo užtikrinamos palankesnės sąlygos nei Susitarime.

5 straipsnis (Žvejybos laivų savininkų, kapitonų ir žvejų atsakomybė)

5 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad jis taikomas nepažeidžiant Direktyvos 93/103/EB[16]. 2 dalyje nustatyta, kad žvejybos laivo savininkui tenka atsakomybė užtikrinti, kad kapitonui būtų suteikta išteklių ir priemonių, reikalingų įsipareigojimams pagal Susitarimą vykdyti. 5 straipsnio 3 dalyje nurodytos (neišsamiai) įvairios kapitono pareigos, kuris jis vykdo užtikrindamas laive esančių žvejų saugumą ir saugią laivo veiklą. 5 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad žvejybos laivo savininkas neturi varžyti kapitono veiksmų priimant sprendimus, kurie reikalingi laive esančių žvejų saugumui ar laivo, navigacijos ir operacijos saugai užtikrinti. 5 straipsnio 5 dalis nustatyta žvejų prievolė vykdyti teisėtus kapitono įsakymus ir laikytis galiojančių saugos ir sveikatos reikalavimų.

6 straipsnis (Būtinasis amžius)

6 straipsnis taikomas nepažeidžiant Direktyvos 94/33/EB[17]. Pagal šio straipsnio 2 dalį būtinasis darbo žvejybos laive amžius yra 16 metų, jeigu pagal nacionalinės teisės aktus jaunuolis nebeturi lankyti privalomojo mokymo įstaigos. 15 metų jaunuoliai, kurie mokosi profesinėje žvejybos mokykloje, gali dirbti žvejybos laivuose tomis pačiomis sąlygomis.

6 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad kompetentinga institucija gali leisti asmenims nuo 15 metų atlikti lengvus darbus per mokyklos atostogas. Tokiais atvejais kompetentingos institucijos pasikonsultavusios turi nuspręsti, kokius darbus jiems bus leista dirbti, ir nustato tokių darbų atlikimo sąlygas ir privalomus poilsio laikotarpius. 6 straipsnio 4 dalyje nurodyta, kad būtinasis amžius skiriant žvejybos laivuose tokius darbus, kurie dėl savo pobūdžio ar aplinkybių, kuriomis yra atliekami, gali kelti pavojų jaunuolių sveikatai, saugumui, fizinei, psichinei ar socialinei raidai, švietimui ar moralei, turi būti ne mažesnis nei 18 metų. 6

[16] 1993 m. lapkričio 23 d. Tarybos direktyva 93/103/EB dėl būtiniausių saugos ir sveikatos reikalavimų, dirbant žvejybos laivuose (tryliktoji atskira Direktyva, kaip numatyta Direktyvos 89/391/EEB 16 straipsnio 1 dalyje) (OL L 307, 1993 12 13, p. 1–17).

[17] 1994 m. birželio 22 d. Tarybos direktyva 94/33/EB dėl dirbančio jaunimo apsaugos (OL L 216, 1994 8 20, p. 12–20).

straipsnio 5 dalyje nurodyta, kad šie darbai turi būti apibrėžti nacionaliniuose teisės aktuose arba juos pasikonsultavusios turi apibrėžti kompetentingos institucijos. 6 straipsnio 6 dalyje nustatyta, kad nuo šio amžiaus jaunuoliai gali dirbti šiuos darbus, jei jų saugumas, fizinė, psichinė ir socialinė raida, švietimas ar moralė bus visiškai apsaugota ir jeigu jie išklausė konkretų mokymo ar profesinio rengimo kursą ir pasirengimo darbui jūroje saugos mokymo kursą.

6 straipsnio 7 dalyje apibrėžta nakties sąvoka. Joje uždraustas jaunesnių kaip18 metų asmenų darbas naktį. Kompetentingos institucijos gali padaryti išimtį, jei kitaip nukentėtų žvejų mokymo veiksmingumas arba dėl konkrečių darbų pobūdžio ar patvirtintos mokymo programos jaunesni kaip 18 metų žvejai turi vykdyti užduotis naktį. Kompetentinga institucija pasikonsultavusi turi nustatyti, kad darbas naktį neturės neigiamo poveikio jų sveikatai ar gerovei. 6 straipsnio 8 dalyje išdėstytas palankesnių nuostatų principas.

7–9 straipsniai (Sveikatos patikrinimas ir medicinos pažyma)

7 straipsnis

7 straipsnio 1 dalyje nustatyta žvejams prievolė turėti galiojančią medicinos pažymą, patvirtinančios jų tinkamumą atlikti savo pareigas laive. 2 dalyje nurodyta, kad, atsižvelgiant į žvejų saugą ir sveikatą, laivo dydį, medicininės pagalbos ir evakuacijos prieinamumą, kelionės trukmę, teritoriją ir žvejybos operacijos rūšį, išimties tvarka gali būti leidžiama netaikyti 1 dalies. 3 dalyje nurodyta, kad tokia išimtis negali būti daroma žvejams, dirbantiems 24 metrų ilgio ir ilgesniuose laivuose arba laivuose, kurie paprastai jūroje praleidžia daugiau nei tris dienas. Neatidėliotinais atvejais kompetentinga institucija gali leisti žvejui dirbti tokiame laive ribotą konkrečiai nustatytą laiko tarpą, kol gaunama medicinos pažyma, bet tik jei žvejui taikomas reikalavimas turėti neseniai baigusią galioti medicinos pažymą.

8 straipsnis

8 straipsnyje nurodyta, kad valstybės narės turi priimti įstatymus, kitus teisės aktus ar priemones, kuriose nustatomas sveikatos patikrinimų pobūdis pobūdį ir dažnumas bei medicinos pažymų forma, turinys ir galiojimas. Be to, jos privalo priimti įstatymus, kitus teisės aktus ar priemones, kuriose įtvirtinama teisė dar kartą kreiptis dėl privalomojo sveikatos patikrinimo į nepriklausomą arbitru paskirtą gydytoją, jeigu atitinkamam asmeniui buvo atsisakyta išduoti pažymą, jeigu ji buvo išduota, nors asmuo nurodė, kad jaučiasi netinkantis darbui, arba jei buvo atsisakyta išduoti pažymą nors tokio atsisakymo medicininių priežasčių jau nebėra.

9 straipsnis

9 straipsnyje nustatyti papildomi būtinieji reikalavimai dėl medicinos pažymų žvejams, dirbantiems 24 metrų ir ilgesniuose žvejybos laivuose arba laivuose, kurie paprastai jūroje praleidžia daugiau nei tris dienas.

10 straipsnis (Personalo komplektavimas)

Pagal 10 straipsnį žvejybos laivų savininkai turi užtikrinti, kad jų laivų personalas būtų sukomplektuotas tinkamai ir saugiai, kad užtikrintų saugią laivo navigaciją ir veiklą vadovaujant kompetentingam kapitonui. Skaičiais išreikštų apribojimų nenustatoma. 2 dalyje nustatomi išsamesni reikalavimai 24 metrų ir ilgesniems laivams. 3 dalyje kompetentingai

suteikiama galimybė nustatyti alternatyvius reikalavimai 24 metrų ir ilgesniems laivams. Jie turi padėti siekti bendrų tikslų, šiame straipsnyje ir 11 straipsnyje nustatytų tikslų, atitikti 2 dalies reikalavimus ir nekelti pavojaus žvejų profesinei saugai ir sveikatai.

11 straipsnis (Darbo ir poilsio laikas)

11 straipsnyje nustatytos jūros žvejų, kuriems taikomas šis susitarimas, darbo ir poilsio valandos: numatyta vidutiniškai 48 valandų darbo savaitė, skaičiuojant per ne ilgesnį kaip 12 mėnesių atskaitos laikotarpį. Minėtiems žvejams netaikomi Direktyvos 2003/88/EB[18] 3–6 (imtinai), 8 ir 21 straipsniai. Kitiems žvejams Direktyva 2003/88/EB toliau taikoma.

2 dalyje nustatyta, kad, atsižvelgiant į būtinybę garantuoti žvejų saugą ir sveikatą bei siekį mažinti nuovargį, nepažeidžiant 3 ir 4 dalyse nustatytų ribų reikia nustatyti maksimalų darbo valandų skaičių ir minimalų poilsio valandų skaičius per tam tikrą laikotarpį. Jie gali būti nustatyti įstatymais ar kitais teisės aktais arba kolektyvine sutartimi. 3 dalyje nustatomas maksimalus darbo laikas per parą ir minimalus poilsio laikas per bet kurį septynių parų laikotarpį. 4 dalyje nustatyti poilsio laikotarpiams taikytini apribojimai.

5 dalyje numatyta, kad, dėl objektyvių ar techninių priežasčių ar su darbo organizavimu susijusių priežasčių, nustatant maksimalų atskaitos laikotarpį, maksimalų darbo valandų skaičių ir minimalų poilsio valandų skaičių gali būti daromos išimtys. Tokios išimtys turi kiek įmanoma atitikti nustatytus standartus ir suteikia teisę į ilgesnį kompensuojamąjį poilsio laiką. Jas taikant galima atsižvelgti į dažnesnius ar ilgesnius atostogų laikotarpius ar į kompensuojamąsias atostogas žvejams. 6 dalyje nustatyta, kad daranti nustatytų darbo ir poilsio valandų ribų išimtis, atitinkamiems žvejams, kai tik įmanoma, turi būti suteikiami kompensaciniai poilsio laikotarpiai.

7 dalyje nurodyta, kad avarinėse situacijose kapitonas gali reikalauti, kad darbuotojas dirbtų daugiau valandų, kai to reikia siekiant užtikrinti asmenų, laimikio ar paties laivo saugumą arba padėti jūroje nelaimės ištiktiems asmenims ar laivams, kol atkuriama įprasta padėtis. Kapitonas turi užtikrinti, kad visiems žvejams, dirbusiems numatytu poilsio laiku, atkūrus įprastą padėtį būtų suteiktas pakankamas kompensuojamasis poilsio laikas.

Pagal 8 dalį ES valstybės narės gali nustatyti, kad žvejai, dirbantys žvejybos laivuose, kuriems pagal teisės aktus neleidžiama vykdyti veiklos ilgesnį nei vieno mėnesio laikotarpį, per šį laikotarpį turėtų išeiti kasmetinių atostogų.

12 straipsnis (Įgulos sąrašas)

Šiame straipsnyje nurodyta, kad kiekviename žvejybos laive turi būti įgulos sąrašas. Įgulos sąrašas iki laivo išplaukimo arba nedelsiant po išplaukimo pateikiamas krante esantiems įgaliotiems asmenims. Kompetentinga institucija nusprendžia, kam ir kada tokia informacija turi būti teikiama ir kokiu tikslu ar tikslais.

Žvejo darbo sutartis (18–13 straipsniai)

13 straipsnis

[18] 2003 m. lapkričio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/88/EB dėl tam tikrų darbo laiko organizavimo aspektų (OL L 299, 2003 11 18, p. 9–19).

13 straipsnyje nustatyta, kad 14–18 straipsnių nuostatos taikomos nepažeidžiant Direktyvos 91/553/EEB[19].

14 straipsnis

Šiame straipsnyje nurodyta, kad kiekviena ES valstybė narė įstatymais, kitais teisės aktus ar priemonėmis turi reikalauti, kad kad žvejybos laivuose dirbantys žvejai turėtų rašytinę žvejo darbo sutartį, kuri būtų jiems suprantama. Žvejo darbo sutartis turi atitikti Susitarimo nuostatas, visų pirma jo I priede nustatytus būtinuosius žvejo darbo sutarties standartus.

15 straipsnis

ES valstybės narės turi priimti įstatymus, kitus teisės aktus ar priemones, kuriomis nustatomos procedūros, užtikrinančios: a) žvejo galimybę peržiūrėti savo darbo sutartį ir pasitarti dėl jos sąlygų prieš ją sudarant; b) žvejų darbo pagal tokią sutartį registravimo, kai taikytina, ir c) su žvejo darbo sutartimi susijusių ginčų sprendimo priemones.

16 straipsnis

Šiuo straipsniu nustatyta, kad žvejys turi gauti žvejo darbo sutarties kopiją. Vadovaujantis nacionaline teise ir praktika sutarties kopija, paprašius, gali būti pateikta kitoms šalims. Žvejo darbo sutarties kopija turi būti laikoma laive, prieinama žvejams.

17 straipsnis

Šiame straipsnyje nurodyta, kad Susitarimo 14–16 straipsniai ir I priedas netaikomi žvejybos laivo savininkui, kuris pats yra ir laivo kapitonas.

18 straipsnis

Šiame straipsnyje nustatyta žvejybos laivo savininko atsakomybė užtikrinti, kad kiekvienas laive dirbantis žvejys turėtų rašytinę žvejo darbo sutartį. Ši darbo sutartis turi pasirašyta visų jos šalių, t. y. žvejo, darbdavio ir (arba) jo atstovų ar kitų susijusių šalių.

19 straipsnis (Repatriacija)

19 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad ES valstybės narės turi užtikrinti, kad su jų vėliava plaukiojančiuose arba pagal jų bendrą jurisdikciją registruotuose laivuose, kurie įplaukia į užsienio uostą, dirbantys žvejai turėtų teisę į repatriaciją, kai žvejo darbo sutartis yra nebegaliojanti arba dėl pagrįstų priežasčių nutraukta žvejo ar žvejybos laivo savininko, jei žvejys nebegali toliau vykdyti savo įsipareigojimų pagal darbo sutartį arba negalima tikėtis, kad konkrečiomis aplinkybėmis (pvz., įvykus nelaimingam atsitikimui darbe, susirgus ar susižeidus) jis juos vykdys. Repatriacijos teisė taip pat taikoma žvejams, kurie dėl pirmiau nurodytų priežasčių buvo perkelti iš laivo į užsienio uostą.

19 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad repatriacijos išlaidas apmoka žvejybos laivo savininkas, nebent remiantis nacionaliniais įstatymais, kitais teisės aktais ar priemonėmis nustatoma, kad žvejys rimtai pažeidė savo žvejo darbo sutarties įsipareigojimus. Pagal 19 straipsnio 3 dalį ES valstybės narės turi nustatyti konkrečias aplinkybes, kada žvejys turi teisę į repatriaciją, kaip

[19] 1991 m. spalio 14 d. Tarybos direktyva 91/533/EEB dėl darbdavio pareigos informuoti darbuotojus apie galiojančias sutarties arba darbo santykių sąlygas (OL L 288, 1991 10 18, p. 32–35).

antai koks yra ilgiausias tarnybos laive laikotarpis ir į kokias vietas žvejai gali būti repatrijuoti.

19 straipsnio 4 dalyje nurodyta, kad žvejybos laivo savininkui neužtikrinus repatriacijos ją turi organizuoti valstybė narė. Valstybė narė turi teisę išieškoti išlaidas iš žvejybos laivo savininko. 19 straipsnio 5 dalyje žvejybos laivo savininkui suteikta galimybė susigrąžinti išlaidas pagal pagal sutartinius susitarimus su trečiosiomis šalimis.

20 straipsnis (Privačiojo sektoriaus darbo rinkos tarnybos)

20 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad šis straipsnis taikomas nepažeidžiant Direktyvos 2008/104/EB[20]. 20 straipsnio 2 dalyje paaiškinta, kad šiame straipsnyje privačios darbo rinkos tarnybos – tai samdos ir įdarbinimo tarnybos bei privačios įdarbinimo agentūros. 20 straipsnio 3 dalyje reikalaujama, kad valstybės narės uždraustų privačioms įdarbinimo agentūroms naudoti būdus, mechanizmus ar sąrašus, kuriais siekiama sutrukdyti žvejams įsidarbinti. Už samdą ir įdarbinimą žvejys tiesiogiai ar netiesiogiai neturi mokėti jokio mokesčio ar įmokos – nei visos, nei dalinės. 20 straipsnio 4 dalyje nurodyta, kad TDO 2007 m. konvenciją dėl darbo žvejybos sektoriuje ratifikavusios valstybės narės gali perduoti tam tikrus įsipareigojimus pagal Konvenciją privačioms įdarbinimo agentūroms, jei tokia jų teisė numatyta. Turi būti atsižvelgiama į Konvencijoje nustatytus apribojimus.

Susitarimo 21–25 straipsniuose išdėstytos nuostatos dėl darbuotojų saugos ir sveikatos, ypač maisto ir gyvenimo sąlygų srityse.

21 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad 21–25 straipsniai taikomi nepažeidžiant Direktyvos 93/103/EB. Nacionalinės teisės nuostatos, kuriomis įgyvendinami 22–25 straipsniai, turi būti taikomos atsižvelgiant į higienos reikalavimus ir užtikrinant bendras saugias, sveikas ir patogias sąlygas.

Pagal 22 straipsnį valstybės narės turi priimti įstatymus, kitus teisės aktus ar priemones dėl, *inter alia*, apgyvendinimo, maitinimo ir geriamojo vandens kiekybinių ir kokybinių kriterijų, taikytinų su jų vėliava plaukiojančiuose ar pagal jų bendrą jurisdikciją registruotuose laivuose. 23 straipsnyje nurodyta, kad kiekviena ES valstybė narė turi priimti įstatymus, kitus teisės aktus ar priemones, pagal kurias reikalaujama, kad gyvenamosios patalpos būtų pakankamo dydžio ir kokybės, įrengtos atsižvelgiant į tarnybos laive pobūdį ir žvejų buvimo laive laiką. Visų pirma reikia įvykdyti 23 straipsnyje išvardytus reikalavimus, kaip antai dėl gyvenamųjų patalpų žvejybos laivuose įrengimo ar rekonstravimo planų tvirtinimo; gyvenamųjų patalpų ir virtuvės priežiūros; vėdinimo, šildymo, vėsinimo ir apšvietimo; pernelyg didelio triukšmo ir vibracijos mažinimo; miegamųjų, kajutkompanijų ir kitų gyvenamųjų patalpų vietos, dydžio, statybinių medžiagų, baldų ir įrengimo; sanitarinių patalpų, įskaitant tualetus ir prausimosi patalpas, ir pakankamo karšto ir šalto vandens tiekimo; reagavimo į skundus dėl gyvenamųjų patalpų, kurios neatitinka Susitarimo reikalavimų, tvarkos.

24 straipsnyje nurodyta, kad ES valstybės narės privalo priimti įstatymus, kitus teisės aktus ar priemones dėl maisto ir vandens laive. Visų pirma turi būti užtikrinta tinkama laive laikomo ir tiekiamo maisto maistinė vertė, kokybė ir kiekis. Geriamojo vandens kokybė ir kiekis turi būti tinkami. Maistą ir vandenį žvejybos laivo savininkas turi suteikti žvejams nemokamai. Tačiau vadovaujantis nacionaliniais įstatymais ir kitais teisės aktais šias išlaidas galima susigrąžinti

[20] 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/104/EB dėl darbo per laikinojo įdarbinimo įmones (OL L 327, 2008 12 5, p. 9–14).

kaip veiklos išlaidas, jei tai nustatyta dalininkų sistemą reglamentuojančioje kolektyvinėje sutartyje arba žvejo darbo sutartyje. Nacionaliniais įstatymais, kitais teisės aktais ir priemonėmis, kurias ES valstybės narės turi priimti perkeldamos 22–24 straipsnių nuostatas, turi būti visiškai įgyvendinamas Susitarimo II priedas dėl apgyvendinimo žvejybos laive.

26–31 straipsniuose aptarta sveikatos apsauga ir medicininė priežiūra, taip pat apsauga su darbu susijusios ligos, traumos arba mirties atveju.

26 straipsnyje reikalaujama, kad ES valstybės narės priimtų nacionalinius įstatymus, reglamentus ir kitas priemones, skirtas užtikrinti, kad žvejai, laivai, plaukiojantys su jų vėliava arba įregistruotų pagal jų jurisdikciją turi teisę gydytis į krantą ir būti gabenami į krantą, sunkios ligos ar sužalojimo laiku. Žvejybos laivo savininkas turi užtikrinti žvejams sveikatos apsaugą ir medicininę priežiūrą jiems būnant laive arba išsilaipinus uoste ne toje šalyje, kuri teikia jiems socialinę apsaugą. Su darbu susijusios ligos ar traumos atveju žvejai turi toliau gauti tinkamą medicininę priežiūrą pagal nacionalinius įstatymus ir kitus teisės aktus arba praktiką. Pagal 27 straipsnį, 26 straipsnio b punkte nurodyta sveikatos apsauga ir medicininė priežiūra užtikrinama taikant Direktyvos 92/92/EEB[21] ir Susitarimo 28 straipsnio nuostatas. Taip pat ji turi apimti gydymą ir susijusią materialinę pagalbą ir paramą gydymo laikotarpiu (jei žvejys išsilaipinęs uoste ne toje šalyje, kuri teikia jam socialinę apsaugą).

Pagal Susitarimo 28 straipsnį ES valstybės narės privalo priimti nacionalinius įstatymus, teisės aktus ar kitas priemones, kuriomis nustatomi reikalavimai, papildantys Direktyvos 92/29/EEB nuostatas atsižvelgiant, *inter alia*, į veiklos vykdymo vietą, reiso trukmę ir žvejų skaičių laive. Be to, jame nustatyta, kad laivuose turi būti radijo ar palydovinio ryšio įranga medicininėms konsultacijoms ir kompetentingos institucijos priimtas ar patvirtintas medicinos vadovas arba naujausios redakcijos *Tarptautinio medicinos vadovo laivams* leidimas.

Pagal 29 straipsnį kiekviena ES valstybė narė turi priimti įstatymus ir kitus teisės aktus ar priemones, kuriomis reikalaujama, kad: a) 26 straipsnio b punkte ir 28 straipsnyje nurodyta medicininė priežiūra žvejams būtų teikiama nemokamai; b) kol žvejys nėra repatrijuotas, medicininės priežiūros išlaidas žvejybos laivo savininkas padengtų tiek, kiek jų pagal savo socialinio draudimo sistemą nepadengia už žvejo socialinę apsaugą atsakinga šalis.

30 straipsnyje nustatyta, kad nacionaliniais įstatymais ar kitais teisės aktais gali būti nustatyta išimtis netaikyti žvejybos laivo savininkui šios atsakomybės padengti medicininės priežiūros išlaidų, jei trauma įvyko ne atliekant tarnybą laive, jei liga ar negalavimas buvo nuslėpti įsidarbinant arba jei traumos ar ligos priežastis buvo sąmoningai netinkamas žvejo elgesys.

31 straipsnio 1 dalyje ES valstybės narės įpareigotos imtis priemonių, kad užtikrintų žvejams apsaugą su darbu susijusios ligos, traumos arba mirties atveju. 31 straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad susižeidęs per nelaimingą atsitikimą darbe ar su darbu susijusios ligos atveju žvejys turi teisę gauti kompensaciją pagal nacionalinius įstatymus ir kitus teisės aktus. Pagal 31 straipsnio 3 dalį, jei tokios apsaugos ir kompensacijos pagal savo socialinės apsaugos sistemą nesuteikia už žvejo socialinę apsaugą atsakinga šalis, už ją atsako žvejybos laivo savininkas. 32 straipsnyje nustatyta, kad 29 ir 31 straipsniuose nurodytus finansinius įsipareigojimus žvejybos laivo savininkas gali vykdyti pagal draudimo ar kitas sistemas.

[21] 1992 m. kovo 31 d. Tarybos Direktyva 92/29/EEB dėl būtiniausių saugos ir sveikatos apsaugos reikalavimų, skirtų gerinti medicininį gydymą laivuose (OL L 113, 1992 4 30, p. 19–36).

33–36 straipsniuose kalbama apie darbo saugą, sveikatą ir nelaimingų atsitikimų prevenciją.

33 straipsnyje nurodyta, kad 34–36 straipsniai taikomi nepažeidžiant Direktyvos 89/391/EEB[22], Direktyvos 92/29/EEB[23] ir Direktyvos 93/103/EB[24].

34 straipsnyje nustatyta ES valstybių narių prievolė priimti įstatymus, kitus teisės aktus ar priemones dėl nelaimingų atsitikimų darbe, profesinių ligų ir nelaimių prevencijos, įskaitant rizikos vertinimą ir valdymą bei žvejų mokymą. Žvejų mokymas turi apimti mokymą dirbti su įvairių rūšių žvejybos įranga, kurią jie naudos, ir atlikti žvejybos operacijas, kurias turės atlikti. Be to, turi būti nustatyti žvejybos laivų savininkų, žvejų ir kitų asmenų įsipareigojimai tinkamai atsižvelgti į jaunesnių nei 18 metų žvejų darbo saugą ir sveikatą. Nacionaliniuose įstatymuose, kituose teisės aktuose ir priemonėse taip pat turi būti aptartas nelaimingų atsitikimų laive registravimas ir tyrimas, taip pat jungtinių profesinės saugos ir sveikatos komitetų arba (pasikonsultavus su nacionaliniais socialiniais partneriais) kitų atitinkamų organų sudarymas.

35 straipsnis taikomas visiems žvejybos laivams atsižvelgiant į laive esančių žvejų skaičių, veiklos vietą ir reiso trukmę. Jame nustatyta kompetentingų institucijų ir žvejybos laivo savininko atsakomybė už profesinių ligų, traumų ir nelaimingų atsitikimų laive prevenciją bei rizikos vertinimą ir valdymą. Be to, jame nustatyta jų atsakomybė suteikti žvejams informaciją ir mokymus apie įrangą, operacijas ir saugos pagrindus, taip pat prievolė suteikti atitinkamą asmeninę apsauginę aprangą ir įrangą.

36 straipsnyje nustatyta, kad atliekant žvejybos rizikos vertinimą turi dalyvauti žvejai ar jų atstovai.

37 straipsnis (Pakeitimai)

Šiame straipsnyje nurodyta, kad pakeitus kurią nors 2007 m. TDO konvencijos dėl darbo žvejybos sektoriuje nuostatą ir vienai iš Susitarimo šalių paprašius, turi būti atliekama Susitarimo ir jo priedų taikymo peržiūra. Padarius kokį nors ES *acquis* pakeitimą, turintį poveikį Susitarimui, ir vienai Susitarimo šalių paprašius, turi būti atliekama Susitarimo taikymo peržiūra.

38 straipsnis (Baigiamosios nuostatos)

Šiame straipsnyje nurodyta, kad susitarimas įsigalios tą pačią dieną kaip 2007 m. TDO konvencija dėl darbo žvejybos sektoriuje konvencijoje.

I priede (Žvejo darbo sutartis) aptartas žvejo darbo sutarties turinys.

II priedas (Apgyvendinimas žvejybos laive)

Šiame priede konkrečiai nurodoma jo taikymo sritis ir galimybės ją išplėsti (jei kompetentinga nacionalinė institucija nusprendžia, kad tai praktiškai įmanoma). Jame aptarti

---

22 1989 m. birželio 12 d. Tarybos direktyva 89/391/EEB dėl priemonių darbuotojų saugai ir sveikatos apsaugai darbe gerinti nustatymo (OL L 183, 1989 6 29, p. 1–8).

23 1992 m. kovo 31 d. Tarybos Direktyva 92/29/EEB dėl būtiniausių saugos ir sveikatos apsaugos reikalavimų, skirtų gerinti medicininį gydymą laivuose (OL L 113, 1992 4 30, p. 19–36).

24 1993 m. lapkričio 23 d. Tarybos direktyva 93/103/EB dėl būtiniausių saugos ir sveikatos reikalavimų, dirbant žvejybos laivuose (tryliktoji atskira Direktyva, kaip numatyta Direktyvos 89/391/EEB 16 straipsnio 1 dalyje) (OL L 307, 1993 12 13, p. 1–17).

įvairūs klausimai, visų pirma susiję su apgyvendinimu laive, tačiau jame taip pat yra nuostatų, pavyzdžiui, dėl maisto ir geriamojo vandens ar dėl kapitono ar jo įgaliotinio atliekamų patikrinimų. Nustatytos tokių šiame priede vartojamų terminų apibrėžtys: a) Susitarimas, b) naujas žvejybos laivas ir c) esamas laivas.

2016/0124 (NLE)

Pasiūlymas

TARYBOS DIREKTYVA

kuria įgyvendinamas 2012 m. gegužės 21 d. (su 2013 m. gegužės 8 d. pakeitimais) Europos Sąjungos žemės ūkio kooperatyvų konfederacijos (COGECA), Europos transporto darbuotojų federacijos (ETF) ir Nacionalinių žvejybos įmonių organizacijų Europos Sąjungos asociacija (EUROPÊCHE) susitarimas dėl 2007 m. Tarptautinės darbo organizacijos konvencijos dėl darbo žvejybos sektoriuje įgyvendinimo

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV), ypač į jos 155 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

(1) vadovai ir darbuotojai (toliau – socialiniai partneriai) gali, laikydamiesi SESV 155 straipsnio 2 dalies, kartu prašyti, kad Sąjungos lygmeniu jų sudaryti susitarimai būtų įgyvendinti remiantis Komisijos pasiūlymu priimtu Tarybos sprendimu;

(2) 2007 m. birželio 14 d. Tarptautinė darbo organizacija priėmė 2007 m. konvenciją dėl darbo žvejybos sektoriuje[25], kuria siekiama sukurti bendrą suderintą priemonę, kuri papildytų šiame sektoriuje taikomus tarptautinius gyvenimo ir darbo sąlygų standartus, atsižvelgiant į naujausius standartus pagal galiojančias tarptautines konvencijas ir rekomendacijas žvejams, taip pat į pagrindinius principus, nustatytus kitose tarptautinėse konvencijose dėl darbo;

(3) Komisija pagal SESV 154 straipsnio 2 dalį pasikonsultavo su socialiniais partneriais, ar reikia Sąjungoje skatinti 2007 m. Konvencijos dėl darbo žvejybos sektoriuje nuostatų taikymą[26];

[25] http://www.ilo.org/dyn/normlex/en/f?p=NORMLEXPUB:12100:0::NO::P12100_ILO_CODE:C188.

[26] COM(2007) 591 galutinis.

(4) 2013 m. gegužės 8 d. Europos Sąjungos žemės ūkio kooperatyvų konfederacija, Europos transporto darbuotojų federacija ir nacionalinių žvejybos įmonių organizacijų Europos Sąjungos asociacija, norėdamos žengti pirmąjį žingsnį link jūrų žvejybos sektoriui taikomo ES socialinio *acquis* kodifikavimo ir padėti užtikrinti ES vienodas sąlygas žvejybos sektoriuje, sudarė Susitarimą dėl 2007 m. konvencijos dėl darbo žvejybos sektoriuje įgyvendinimo (toliau – Susitarimas). 2013 m. gegužės 10 d. šios organizacijos paprašė Komisijos pagal SESV 155 straipsnio 2 dalį įgyvendinti šį susitarimą Tarybos sprendimu;

(5) taikant Sutarties 288 straipsnį, Susitarimui įgyvendinti tinkama priemonė yra direktyva;

(6) remdamasi savo 1998 m. gegužės 20 d. komunikatu dėl socialinio dialogo derinimo ir skatinimo Bendrijos lygiu[27], Komisija parengė direktyvos pasiūlymą atsižvelgdama į Susitarimą pasirašiusių šalių kaip atstovių statusą ir į kiekvienos Susitarimo nuostatos teisėtumą;

(7) šios direktyvos nuostatos turėtų būti taikomos nedarant poveikio jokioms esamoms Sąjungos nuostatoms, kurios yra konkretesnės arba kuriomis užtikrinamas aukštesnis visų žvejų apsaugos lygis;

(8) šia direktyva neturėtų būti naudojamasi siekiant pateisinti darbuotojų bendro apsaugos lygio sumažinimą srityse, kurioms taikomas Susitarimas;

(9) šioje direktyvoje ir jos priede pateiktame Susitarime nustatomi būtinieji standartai, o valstybės narės ir socialiniai partneriai gali toliau taikyti ar priimti palankesnes nuostatas;

(10) nepažeisdama Susitarimo nuostatų dėl socialinių partnerių tolesnių veiksmų ir jo peržiūros ES lygmeniu, Europos Komisija stebės šios direktyvos ir Susitarimo įgyvendinimą ir atliks vertinimą;

(11) Direktyva įsigalios kartu su 2007 m. Konvencija dėl darbo žvejybos sektoriuje, ir socialiniai partneriai pageidauja, kad nacionalinės šios direktyvos įgyvendinimo priemonės taip pat įsigaliotų ne anksčiau nei 2007 m. Konvencija dėl darbo žvejybos sektoriuje įsigaliojimo dieną;

(12) Susitarimas taikomas žvejams, pagal darbo sutartį arba darbo santykius dirbantiems bet kokiame žvejybos laive, kuriame vykdoma komercinė žvejyba ir kuris plaukioja su ES valstybės narės vėliava arba yra registruotas pagal valstybės narės bendrą jurisdikciją;

(13) siekiant užtikrinti pagal darbo sutartį arba darbo santykius dirbančių žvejų profesinę saugą ir apsaugoti jų sveikatą, Susitarimas gali būti taikomas ir visiems kitiems žvejams, esantiems tame žvejybos laive;

(14) valstybės narės gali pagal nacionalinę teisę ir praktiką apibrėžti bet kuriuos Susitarime vartojamus terminus, kurie nėra jame konkrečiai apibrėžti, kaip ir kitose socialinės politikos direktyvose vartojamus panašius terminus, jeigu tos apibrėžtys atitinka Susitarimo turinį;

---

[27] COM(1998) 322 galutinis.

(15) šioje direktyvoje ir pridedamame Susitarime turėtų būti atsižvelgta į nuostatas dėl žvejybos pajėgumų valdymą, kaip nurodyta Reglamente (ES) Nr. 1380/2013[28];

(16) valstybės narės gali pavesti socialiniams partneriams, jiems kartu paprašius, įgyvendinti šią direktyvą, jei jos imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad bet kuriuo metu galėtų garantuoti, jog bus pasiekti pagal šią direktyvą siektini rezultatai;

(17) pagal SESV 155 straipsnio 2 dalį Komisija informavo Europos Parlamentą – nusiuntė savo parengto direktyvos pasiūlymo tekstą, į kurį įtrauktas Susitarimas;

(18) šioje direktyvoje laikomasi Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, ypač jos 20, 31 ir 32 straipsniuose, pripažintų pagrindinių teisių ir principų;

(19) kadangi šios direktyvos tikslų, t. y. pagerinti jūrų žvejybos sektoriaus – tarpvalstybinio sektoriaus, kuriame veikla vykdoma pagal įvairių valstybių narių jurisdikciją – darbuotojų gyvenimo ir darbo sąlygas ir apsaugoti jų sveikatą bei saugumą, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamasi ES sutarties sutarties 5 straipsnio 3 dalyje nustatyto subsidiarumo principo Europos Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal ES sutarties 5 straipsnio 4 dalyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;

(20) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų[29] valstybės narės įsipareigojo pagrįstais atvejais prie pranešimų apie perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudėtinių dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Šia direktyva įgyvendinamas 2013 m. gegužės 8 d. Europos Sąjungos žemės ūkio kooperatyvų konfederacijos, Europos transporto darbuotojų federacijos ir Nacionalinių žvejybos įmonių organizacijų Europos Sąjungos asociacijos susitarimas dėl Tarptautinės darbo organizacijos 2007 m. konvencijos dėl darbo žvejybos sektoriuje įgyvendinimo.

Susitarimo tekstas yra pateikiamas šios direktyvos priede.

2 straipsnis

1. Valstybės narės gali toliau taikyti arba priimti darbuotojams palankesnes nuostatas, nei nustatytos šioje direktyvoje.

---

28 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1380/2013 dėl bendros žuvininkystės politikos, kuriuo iš dalies keičiami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1954/2003 ir (EB) Nr. 1224/2009 bei panaikinami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 2371/2002 ir (EB) Nr. 639/2004 bei Tarybos sprendimas 2004/585/EB (OL L 354, 2013 12 28).

29 [29]OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

2. Šios direktyvos įgyvendinimas jokiu būdu nesuteikia pakankamo pagrindo srityse, kurioms taikoma ši direktyva, prastinti bendrą darbuotojų apsaugos lygį. Tai nedaro poveikio valstybių narių ir socialinių partnerių teisei keičiantis aplinkybėms nustatyti kitokias, nei galiojusios priimant šią direktyvą, teisėkūros, reguliavimo ar sutartines priemones, jeigu visada bus laikomasi šioje direktyvoje nustatytų būtinųjų reikalavimų.

3. Taikant ir aiškinant šią direktyvą nedaroma poveikio jokioms Sąjungos ar nacionalinėms nuostatoms, papročiams ar praktikai, pagal kuriuos atitinkamiems darbuotojams numatomos palankesnės sąlygos.

3 straipsnis

Valstybės narės nustato sankcijas, taikytinas pažeidus pagal šią direktyvą priimtas nacionalinės teisės nuostatas. Sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.

4 straipsnis

1. Valstybės narės ne vėliau kaip [*per dvejus metus nuo direktyvos įsigaliojimo*] priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurių reikia šiai direktyvai įgyvendinti. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

   Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

5 straipsnis

Komisija, Sąjungos lygmeniu pasikonsultavusi su valstybėmis narėmis ir socialiniais partneriais, ne vėliau kaip po 5 metų nuo 6 straipsnyje nustatytos datos pateikia Tarybai šios direktyvos įgyvendinimo ir taikymo ataskaitą.

6 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja 2007 m. TDO konvencijos dėl darbo žvejybos sektoriuje įsigaliojimo dieną.

7 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Tarybos vardu
Pirmininkas